

Πλέον δὲν ἔρχομαι στὸ δρέφος
ὠραϊότητες γεμάτο,
ὡς τριαντάφυλλο δροσάτο
ὅπου ἀνοίγει αὐγερινό.

(Σολωμός)

★

Γύρο γύρο ἔλοι,
στὴ μέση ὁ Μανώλης·
χέρια, πόδια στὴν γραμμὴ
—κι ἔλοι κάθονται στὴ γῆ!

Σοί, Βάκχε, τάνδε μούσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν, ρυθμὸν χέοντες αἰδῶφ μέλει,
καινάν, ἀπαρθέρευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχρημένον ὠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ἕμνον.

(ἀρχαῖο λατρευτικὸ - λαϊκὸ τραγούδι)
Κοιμᾶται ὁ ἥλιος στὰ δουνά, κοιμᾶται ὁ
κόσμος ἅλος,
κοιμᾶται κι ἡ ἀγάπη μου, σ' ἓνα προσκε-
φαλάρι.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΙΗΣΗΣ

(δὲς τίς μελέτες, γλώσσας καὶ ποίησης σ' ὁ-
λες τίς ΥΔΡΙΑΣ καὶ τὸ «Μιά γλώσσα, ἑλλη-
νικά» στὴν 5ῃ ΥΔΡΙΑ καὶ τὴν «Παιδικὴ γλώσ-
σα» στὴν ΥΔΡΙΑ 10-11-12)

★ Τὰ παιδιὰ
(ἡ γλώσσα κι ἡ γραφὴ δική μας)

γκ - μ - γ - μπ

★ ἐμεῖς

μωρό μου!

★ Τὰ παιδιὰ

μπα - μπα - μπα

μα - μα - μα

★ ἐμεῖς

μπαμπά

μαμά

★ Τὰ παιδιὰ

ἄμ, μάμ, ταιτσί

μπουά

★ ἐμεῖς

φαί, φαγητό, τροφή, τρέφομαι, κρέας, ψη-
τό, βραστό, πενάω, οἱ ἄνθρωποι πεινά-
νε, ἔχομεν ὑποχρέωσιν...—κλπ.

νερό, ὕδωρ, δίψα, διψάω, πιστό, κρασί,
οὔτσκυ, ὑπέροχο!, ἡ δίψα τῆς ψυχῆς,
ἡ ἐπιθυμία, ἡ δίψα τοῦ εἰδέναί, λιγώ-
νομαι —κλπ.

★ Τὰ παιδιὰ

λά λά λά

τρά λά λά λαρά

★ ἐμεῖς

δὲν τὸ ἴλιζα νᾶν' ἡ ζωὴ μέγα καλὸ καὶ

πρῶτο!

τί ὠραία! πόσο χαίρομαι!

χαρά μου! ἄμορφη θάλασσα! γλύκα μου!

μμμμ!

★ Τὰ παιδιὰ

(Ρωτᾶμε: «Τι σᾶς ἀρέσει πῶς πολὺ ἀπὸ ἅλα
στὸν κόσμο;». Τὸ παιδί, ἀγῶρι — 10 χρονῶν
— ἀπαντᾷ:)

νὰ μὴ φύγω ποτὲ ἀπ' τὸν ἑαυτὸ μου.

★ ἐμεῖς

πρέπει, παιδί μου...

ἔχομεν πάντες ὡς ἀποστολῆν...

ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε...

—τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθε-
ρον τὸ εὐψυχον

—νὰ ἴμωνα παιδί!

★ Τὰ παιδιὰ

(ἀπορημένα πάντα, ὄσο βαστήξουν)

νερό

★ ἐμεῖς

(ὄσο πῶς καλὰ μπορούμε)

γε - ρὸ

★ Τὰ παιδιὰ - ἐμεῖς

νερό

★ ἐμεῖς τὰ παιδιὰ

νερό

(κάναμε κάποια ἀρχή;)

ΜΝΗΜΗ

"Ἄγιε Γιάννη ἀπὸ τῆ Σοῦ, —
Παναγιά Θεοτοκοῦ, — διῶξε κι ἀποκόρω-
νε — τὴ μῶρα τὴ μωραοῦ — τὴ θυζοῦ καὶ
τὴ χειλοῦ, — τὸν κοντὸ τὸ ροῖδογέννη —
ποῦ τὴ νύχτα περπατεῖ, — ἔρχεται καὶ μέ-
πατεῖ, — νὰ χαθεῖ, νὰ μωριαστεῖ, — στὸ
γιαλὸ νὰ κατεβεῖ, — νὰ μετρήσει τῆς θά-
λασσας τὸν ἄμμο — καὶ τῆς ἐλιάς τὰ φύλ-
λα, — ὅσπου νὰ ξημερώσει.

(Ἐόρκι — Ν. Σακελλαρόπουλου: Λαογρα-
φικά Βεροιστοῦ Καλαβρύτων)

ΜΝΗΜΗ

Σχολαστικὸς κολυμβᾶν βουλόμε-
νος, παρὰ μικρὸν ἐπνίγη ὄμοσεν
οὔν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶ-
τον μάθη κολυμβᾶν.

Φιλόγελως

Παρουσίαση: Ἄρης Μπερλῆς